

Οἱ δὲ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐλογίζοντο Ἀφρικανοὶ (¹) τὸ γένος. Ἄλλὰ τὴν σήμερον ἐκ τῶν ἱερογλυφικῶν (²) μνημείων ἐπιστώθη ὅτι ἦσαν ἀποικοὶ τῶν λευκῶν φυλῶν τῆς νοτιοδυτικῆς Ἀσίας καὶ ἐλάλουν γλῶσσαν συγγενῆ τῶν σημιτικῶν. Ἦσαν δέ, καθ' ὅσον ἀκρι τοῦδε γνωρίζομεν, αὐτοὶ καὶ οἱ Χαλδαῖοι, τὰ πρόωιστα πολιτισθέντα τῶν ἔθνων τῆς γῆς καὶ τὰ πρόωιστα κατακτητικὰ γενόμενα. Ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ Χαλδαίας (³) προῆλθον αἱ πρῶται ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ ἀστρονομίας, ἰατρικῆς, γεωμετρίας καὶ φυσικῆς ἐν γένει τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Οἱ δὲ αἰγυπτιακοὶ στρατοὶ ἐξώρμησαν πρωιμώτατα μέχρι τῶν ἐνδοτέρων τῆς δυτικῆς Ἀσίας ἀφ' ἐνὸς καὶ μέχρι τῶν ὀχθῶν τοῦ ἄνω Νείλου ἀφ' ἑτέρου.

Τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἦσαν τὰ ἔθνη τὰ πλεύσαντα πρὸς τὰς ἑλληνικὰς νήσους καὶ παραλάς, εἰς χρόνους οἵτινες δὲν δύναται μὲν νὰ ὁρισθῶσιν ἀκριβῶς προσεγγίζουσι ὁμως κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πρὸς τὸ δισχιλιοστὸν πρὸ Χριστοῦ ἔτος.

Ὁ Θουκυδίδης λέγει ὅτι τὰς πλείστας τῶν νήσων ὤκισαν Κᾶρες τε καὶ Φοίνικες. καὶ εἰς ἀπόδειξιν τῆς δοξασίας αὐτοῦ φέρει μαρτυρίαν ἰσχυράν, ὅτι «Δήλου καθαιρουμένης ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ (τῷ πελοποννησιακῷ) καὶ τῶν θηκῶν ἀναιρεθεισῶν, ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώντων ἐν τῇ νήσῳ, ὑπὲρ ἡμῶν Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὄπλων ξυντεταμμένη καὶ τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἔτι θάπτουσι». Τὰ αὐτὰ δὲ ἔθνη λέγει ὅτι κατόκησαν εἰς τὰς νήσους καὶ ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας, ρητῶς ἀναφέρων ὡς ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἀνέκαθεν καταληφθείσας τὴν Κύπρον, τὰ Κύθηρα, τὴν Θάσον, καὶ ὡς πρὸς τὴν Θάσον προσάγων μαρτυρίαν οὐδὲν ἥττον ἰσχυράν τῆς τοῦ Θουκυδίδου περὶ τῶν ἐν Δήλῳ Καρῶν. «Εἶδον δὲ καὶ αὐτὸς τὰ μέταλλα ταῦτα (τὰ ἐν

(¹). Ἀφρικανοὶ τὸ γένος δὲν εἶναι ἔκφρασις ἀκριβῆς ὑπὸ ἔννοιαν ἀνθρωπολογικῆς ἢ γλωσσολογικῆς καὶ ἔθνολογικῆς διαίρεσεως καὶ κατατάξεως λαῶν. Ἀφρικανὸς ἔχει ἀπλῶς ἔννοιαν γεωγραφικὴν (ἐκ τοῦ Africa τῶν Ρωμαίων, ὅπερ δοθὲν ὑπὸ τούτων εἰς τὴν νῦν Τυνησίαν τὸ πρῶτον ἐξετάθη συνεδοχικῶς εἰς ὅλην τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Λιβύην καλουμένην ἡπειρον καὶ ἐν τοιαύτῃ σημασίᾳ μετέστη ἀπὸ τῶν Ρωμαίων εἰς τὰς νῦν εὐρωπαϊκὰς γλώσσας ὡς ὄνομα ἡπειρου). Ὑπὸ τινων ἐρευνητῶν ἐδημοουργήθη ὡς ὄρος γλωσσολογικόν, ἐν μέρει δὲ καὶ ἀνθρωπολογικόν, τὸ Χαμιτικόν, (ἐκ τοῦ Χάμ τῆς Π. Δ., ὅπερ ὄνομα φαίνεται ἔχον σχέσιν πρὸς τὸ ὄνομα τῆς Αἰγύπτου τὸ αἰγυπτιακὸν Κέμ). Ὁ οἶκος τοῦ Χάμ ἐν τῇ Π. Δ. εἶναι μᾶλλον ἀσιατικὸς καὶ εἰς τοῦτον ὑπάγονται καὶ οἱ Φοίνικες (Χαναῖται ἐν τῇ Π. Δ.) καὶ οἱ Χουσίται καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ τὸ ὄνομα Μισριῖμ (ταῦτόν τῷ νῦν Μισρ) καὶ τὸ αἰγυπτιακὸν ὄνομα τῆς Αἰγύπτου Κέμ φαίνεται ταῦτόν τῷ Χάμ. Τούτων πάντων ἕνεκα καὶ διότι ἢ τε ἐκ τῆς ἀρχαίας αἰγυπτιακῆς προελθούσα καὶ νῦν ἔτι ὡς γλῶσσα τῆς Κοπτικῆς ἐκκλησίας γνωστὴ κοπτικὴ γλῶσσα (Κόπτης=γύπτης=γύφτης)=Αἰγύπτιος) ὡς καὶ ἢ ἐν τῆς αἰγυπτιακῆς μνημείους ἀναγνωσκόμενη γλῶσσα φαίνεται πως συγγενῆς ταῖς σημιτικαῖς, γλωσσολόγοι τινὲς ἐθεώρησαν τὴν αἰγυπτιακὴν ὡς τι ἴδιωμα σημιτικὸν ἀρχαιότατον, τὸ πρωτοσημιτικὸν λεγόμενον καὶ τοὺς Αἰγυπτίους ὡς λαὸν ἀρχήθεν σημιτικὸν ἀναμιχθέντα μετ' ἄλλων, ἰθαγενῶν κατοίκων τῆς χώρας (Λιβύων ἢ καὶ Αἰθιοπῶν ἢ τοὺς Βαββάρων ἢ Βεββέρων), ἀλλὰ ταῦτα πάντα εἰσὶν ἔτι ἀπλάι ὑποθέσεις ἐν τῇ ἐπιστήμῃ.

(²). Ἐκ τῶν ἱερογλυφικῶν μνημείων δὲν ἐπιστώθη τοῦτο ἄλλ' ἐκ τῶν σφραγισμένων μνημείων καὶ τῶν ἐν ταύταις εἰκόνων εἰκάζεται ὅτι ἔκλινον μᾶλλον πρὸς τὸ λευκόν. Πιστὴ εἰκὼν τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων ἐξ ἀνθρωπολογικῆς ἐπόψεως θεωρητέοι οἱ νῦν χριστιανοὶ Κόπται καὶ μουσουλμανοὶ Φελλάχοι, ἀπόγονοι ἀμφοτέρων τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων, ἀμφοτέρων δὲ αἱ μορφαὶ ἕνεκα τῆς πολλῆς πρὸς τε λευκοὺς καὶ πρὸς μαύρους ἀναμίξεως κυμαίνονται καὶ ποικίλλουσι κατὰ διαφόρους βαθμοὺς μεταξὺ τῶν δύο ἀνθρωπολογικῶν τύπων ἢ χρωμάτων.

(³). Οἱ ἐνταῦθα Χαλδαῖοι καλούμενοι εἰσὶν οἱ ἀρχαιότατοι κάτοικοι τῆς νοτιωτάτης Βαβυλωνίας (τῆς παρὰ τὸν Περσικὸν κόλπον) καὶ τῆς Σουσιανῆς (Χουσιτανῆς). Τὰ ὀνόματα Χαλδαῖος καὶ Χαλδαία ἀνήκουσιν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους τῆς ἀρχαίας Βαβυλωνιακῆς ἱστορίας.